

Минули за годами годи,
найкращії годи;
сплинули, як в річечці води,
неспинені води.

Я ждав, я чекав тебе, доле,
щасливая доле;
моє теж засієш чей поле,
оглянеш хоч поле.

Та дарма чекав тебе, милу,
чекав тебе, милу;
й, не бачивши, йду у могилу,
у зимну могилу...

Д. 11 червня 1898

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.
Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966